

# Księga Ezechiela

## Rozdział 17

1. I zstało się słowo PAŃskie do mnie, mówiąc: 2. Synu człowieczy, zadaj gadkę a powiedz przypowieść do domu Izrael. 3. I rzeczesz: To mówi JAHWE Bóg: Orzeł wielki z wielkimi skrzydłami, z długim powłokiem członków, pełen pierza i pstocin, przyleciał na Liban i wziął drzeń cedru. 4. Wierzch gałęzi jego ułamał i przeniósł ji do ziemie Chananejskiej, w mieście kupieckim położył ji. 5. I wziął nasienia ziemie, i włożył je w ziemię za nasienie, aby umocnił korzenie nad wodami wielkimi, na wierzchu położył je. 6. A gdy się puściło, urosło w winnicę szeroką niskiego wzrostu, a gałęzi jej patrzyły na nią, a korzenie jej pod nią były. Zstała się tedy winnica i wyrosła w gałęzie, i wypuściła latorośli. 7. I był drugi orzeł wielki, z wielkimi skrzydłami i z wielą pierza. A oto winnica ta jakoby puściła korzenie swe kniemu, latorośli swe ściągnęła do niego, aby ją polewał z bruzd płodu swego. 8. Na ziemi dobrej nad wodami wielkimi nasadzona jest, aby czyniła gałęzie i rodziła owoc; aby była winnicą wielką. 9. Mów: To mówi JAHWE Bóg: A więc się jej powiedzie? Izali korzenia jej nie wyrwie, a owocu jej nie oberwie i posuszy wszystkie latorośli urodzaju jej, i uschnie? A nie ramieniem wielkim ani ludem obfitym, aby ją wytargał z korzeniem. 10. Oto jest wsadzona: a więc się jej powiedzie? Izali, skoro się jej dotknie wiatr palący, nie uschnie i na bruzdach wschodzenia swego uschnie? 11. I zstało się słowo PAŃskie do mnie, mówiąc: 12. Mów do domu drażniącego: Nie wiecie, co się to znaczy? Mów: Oto idzie król Babiloński do Jeruzalem i weźmie króla i książęta jego, i zawiedzie je do siebie do Babilonu. 13. I weźmie z nasienia królestwa, i postanowi z nim przymierze, i weźmie od niego przysięgę, lecz i mocne ziemie zabierze, 14. aby było królestwo niskie i nie podnosiło się, ale żeby strzegło przymierza jego i zachowało je. 15. Który odstąpiwszy od niego, posłał posły do Egiptu, aby mu dał koni i ludu wiele. A więc się mu powiedzie abo dojdzie wybawienia, który to uczynił? A kto zrzuca przymierze, izali ujdzie? 16. Żywę ja! mówi JAHWE Bóg, że na miejscu króla, który go królem uczynił, którego złamał przysięgę i zrzucił przymierze, które miał z nim, w pośrzodku Babilonu umrze. 17. A nie z wielkim wojskiem ani z wielkim ludem zwiedzie z nim Farao bitwę: w usypaniu groble i w zbudowaniu wałów, aby pobił wiele dusz. 18. Bo wzgardził był przysięgę, aby zrzucił przymierze: a oto dał rękę swoją. A gdy to wszystko uczyni, nie wybiega się. 19. Przetoż to mówi JAHWE Bóg: Żywę ja! że przysięgę, którą wzgardził, i przymierze, które przestąpił, włożę na głowę jego. 20. I zarzucę nań sieć moją, i pojman będzie niewodem moim, i przywiodę go do Babilonu, a tam go sądzić będę z przestępstwa, którym mię wzgardził. 21. A wszyscy zbiegowie jego, ze wszemi hufami jego od miecza polegą, a pozostali na każdy wiatr rozproszeni będą: i poznać, że ja, JAHWE, mówiłem. 22. To mówi JAHWE Bóg: I wezmę ja ze drzenia cedru wysokiego i położę. Z wierzchu gałązek jego młodą ułamię i wsadzę na górze wysokiej i wyniesionej. 23. Na górze wysokiej Izraelskiej wszczepię ją i wyniknie w gałązki a uczyni owoc i będzie cedrem wielkim, i będą mieszkać pod nim wszystko ptastwo i wszelkie, co lata, pod cieniem gałęzi jego gnieździć się będzie.

**24.** I wiedzieć będą wszystkie drzewa pola, że ja, JAHWE, zniżyłem drzewo wysokie, a wywyższyłem drzewo niskie i ususzyłem drzewo zielone, a drzewo suche uczyniłem, że puściło gałęzie. Ja, JAHWE, rzekłem i uczynił.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.